

OBRINT CAMINS

IES Gabriel Ciscar
2018

La revista anual de l'IES Gabriel Ciscar naix amb la voluntat de ser un vehicle de comunicació amb el qual puguen tindre veu tots els membres d'aquesta comunitat educativa, es puguen difondre totes les activitats que, de manera extraescolar, tenen lloc al llarg de l'any i servisca de plataforma des d'on es puguen impulsar inquietuds, iniciatives i nous projectes que constitueixen l'essència més pura de la filosofia i l'eslògan d'aquest centre: Obrint camins.

L'IES GABRIEL CISCAR D'OLIVA HA DESTACAT EN LA FIRA DE PROJECTES DE ROBÒTICA CREATIVA AMB ARDUINO

La Fira es va celebrar el 18 d'abril de 2018 en la Ciutat de les Arts i les Ciències de València, amb una participació de 1500 alumnes de 4t d'ESO i més de 50 instituts. Es varen presentar més de 200 projectes basats en la placa de software i hardware lliure anomenada Arduino. Aquesta placa ha aconseguit abaratir i democratitzar la robòtica i els projectes de noves tecnologies.

Els alumnes del nostre centre que fan Tecnologia en 4t d'ESO, juntament amb els professors de Tecnologia Carles Ferrando, Jaume Castanyo, Salva Mena i el professor de Música Paco Escrivà, varen participar en aquesta Fira de Robòtica Creativa amb Arduino. Portàvem diferents projectes: jocs del laberints controlats amb Joystick, maqueta de casa domòtica, Bob Esponja que fabricava bombolles de sabó, robot mascota i robots de lluita, control de bombetes mitjançant el mòbil i l'arpa electrònica. El nostre centre va destacar en la quantitat i qualitat dels projectes que portàrem a la fira; de fet, l'arpa amb làser va estar reconeguda com uns dels tres millors projectes de la fira. Aquesta arpa va ser construïda pels alumnes Víctor, Andreu i Vicent, i el professors Jaume Castaño i Paco Escrivà van ser els seus tutors.

Es tracta d'un instrument que fa sonar notes musicals a partir d'uns làsers que cal interrompre amb la mà. Els altres dos projectes reconeguts pels jurats de la fira van ser el joc de ping-pong lluminós, construït pels alumnes de l'IES Vicent Estellés de Burjassot i el robot dispensador de medicines dissenyat pels alumnes de l'IES Benlliure de València.

Aquesta trobada ha estat fruit del programa CTC (Classes de Tecnologies Creatives) d'Arduino i patrocinada per Educaixa que ha repartit més de 50 kits de robòtica valorats cadascun en més de 1500 euros. A més a més, ha format al professorat de Tecnologia mitjançant un curs online dirigit per David Cuartielles, un dels pares del projecte Arduino, i que va participar activament en la fira CTC de València.

En la foto es pot veure l'arpa electrònica, finalista en la Fira Arduino

UNA APOSTA DE L'IES GABRIEL CISCAR: LA ROBÒTICA

La **robòtica** és una branca de la tecnologia que estudia el disseny i construcció de màquines capaces d'exercir tasques repetitives en les quals es necessita una alta precisió, tasques perilloses per a l'ésser humà o tasques irrealitzables sense intervenció d'una màquina. Les ciències i tecnologies de les quals deriva són: l'àlgebra, els autòmats programables, les màquines d'estats, la mecànica, l'electrònica i la informàtica.

Al nostre centre, des de fa ja molts anys es ve treballant en aquest camp al Departament de Tecnologia. Els projectes realitzats han obtingut premis de prestigi en diferents concursos, cosa que ratifica també l'èxit a nivell acadèmic. Una de les primeres participacions del nostre centre en aquest tipus de concursos, el GANDIBOT, celebrat a Gandia, l'any 2006, dins la categoria *Lego*, va ser un debut molt satisfactori ja que els alumnes de Tecnologia Industrial van obtenir el 1r premi.

Una altra de les actuacions més destacables del nostre institut va ser en el concurs celebrat el 22 de novembre de 2007 al Campus d'Alcoi. L'objectiu d'aquest, organitzat pel grup de Robòtica i Mecatrònica de l'EPSA, era aconseguir que un robot mòbil recorreguera una sèrie de circuits amb el menor temps possible. Varen participar alumnes d'ESO, Batxillerat i Cicles Formatius de tota la Comunitat Valenciana. Els membres de l'equip que ens representava, alumnes de 4t d'ESO de l'assignatura de Tecnologia, van construir un robot amb el qual van guanyar el 2n premi.

Una alta actuació destacable va ser l'obtenció del 3r premi en la 3a edició del concurs *Desafio Robot*, organitzat per la Ciutat de les Arts i les Ciències de València i la 4a posició en la categoria Lego.

L'última participació de l'IES Gabriel Ciscar, el curs 2016-2017, va significar el 1r premi del concurs de robòtica de l'EPSA en la categoria de lluita, organitzat per la Universitat Politècnica de València. Els protagonistes de l'èxit van ser alumnes de 4t d'ESO.

La fase actual d'experimentació, després d'una incursió en el món de la robòtica submarina, passa pel disseny i muntatge de drons, una participació del nostre institut en la investigació d'una eina amb un futur i unes possibilitats encara desconegudes.

Salvador Mena i Carles Ferrando, membres del Departament de Tecnologia, són els principals directores i dinamitzadors dels projectes.

Salvador Mena, professor de l'IES Gabriel Ciscar des de 2001 va néixer a Oliva, ha estat com a professor en diversos centres de secundària de Catalunya i València i compta amb una important col·lecció de trofeus de les seues participacions en diferents competicions de robòtica.

-Quan vas començar amb la robòtica?

Bé, vaig començar amb la robòtica com a tal els primers anys que vaig estar a Catalunya amb la fabricació de robots i amb la participació en concursos. En el 2006, ja al Gabriel Ciscar, vam anar al concurs de Gandia, el GANDIBOT. A partir d'eixe moment vam generalitzar l'ensenyament de la robòtica per a tots els cursos i a tots els nivells, especialment per al segon nivell de l'ESO i Batxillerat amb què vam aconseguir prou premis.

-Quin és el grau de motivació de l'alumnat?

Crec que és una activitat molt motivadora per a l'alumnat, perquè els permet pensar, els permet dissenyar i els permet unir el disseny i allò que han programat per aconseguir que l'objecte es moga i que complisca les condicions que requereix un concurs.

-Estàs satisfet amb el rendiment dels teus alumnes?

En el tema de robòtica, en concret, sí perquè els alumnes estan tan concentrats muntant i programant que volen continuar, fins i tot, una vegada acabada la classe. Tenen molta il·lusió per veure ràpidament el resultat del seu treball. **El futur està en el món dels drons, quins són els projectes que tens en aquest sentit?**

A l'institut comptem amb dos drons. L'any passat vam començar i aquest any continuarem amb dos grups de batxillerat. Un dels drons està construït amb una impressora 3D i l'altre dron està fet amb fibra de carboni. Estem intentant programant-lo perquè siga bastant ràpid i puguem participar en el concurs de drons de robots. A final de curs esperem tindre'l acabat i funcionant.

Carles Ferrando, va nèixer a Pego i a l'igual que Salvador Mena ha treballat com a docent en diferents instituts per terres catalanes abans de ser destinat com a professor definitiu a l'IES Gabriel Ciscar. Les seues participacions en concursos de robòtica també es compten per èxits.

-Portes molts anys dins del camp de la robòtica?

Fa uns 12 o 13 anys.

-Quin és el premi que més il·lusió t'ha fet?

El primer premi de la Politècnica de València. Era el tercer concurs, vam fer un gosset que, quan trobava un obstacle, xiulava en funció de la distància.

-Quin és el secret per obtenir bons resultats en les competicions?

Les ganes de treballar. El secret està que si quan els alumnes s'equivoquen et pregunten, tu els pots corregir el programa i avançar molt fins a aconseguir un alt nivell de perfeccionament.

-Quin és el futur de la robòtica al nostre centre?

El futur passa per fer que els alumnes que entren ara continuen interessant-se més, els agrade aprendre coses i que tinguen curiositat per saber quin és el seu funcionament.

Amb la participació i l'entusiasme del professorat encarregat d'aquests projectes i un alumnat motivat pels èxits de concursos anteriors, tenim una continuïtat de la robòtica assegurada al nostre centre.

Toni Mateos i Pau Blay PMAR3

PROGRAMA TEI

Tutoria entre iguals a l'IES Gabriel Ciscar

La millora de la convivència en l'IES Gabriel Ciscar és actualment un dels temes que més preocupa a la Comunitat Educativa. El programa TEI des d'una perspectiva pràctica i operativa ens permet controlar l'índex d'assetjament escolar.

¿QUÈ ÉS EL PROGRAMA TEI?

És una estratègia educativa per a la millora de la convivència educativa.

¿EN QUÈ CONSISTEIX?

Els alumnes de 3r d'ESO són els tutors emocionals dels de 1r d'ESO.

¿QUINS OBJECTIUS ES PRETENEN ACONSEGUIR AMB EL PROGRAMA?

- Facilitar el procés d'integració dels alumnes que s'incorporen al centre educatiu.
- Assignar un tutor que servisca als estudiants nous com a guia-referent en el nostre centre i millorar l'autoconcepte i autoestima dels nous alumnes.
- Reduir els nivells d'inseguretat propis dels espais desconeguts.
- Cohesionar la Comunitat Educativa amb la integració i el desenvolupament de la **Tolerància o**, com a signe d'identitat del centre.

¿QUINA ESTRUCTURA APLIQUEM?

1. Centre Educatiu i professorat.

Durant el curs 2016-2017 tot l'Equip Educatiu del centre va rebre la formació específica dins del PAF. A més a més, la coordinadora TEI en col·laboració amb el Departament d'Orientació són els referents de les tutories emocionals, tant dels alumnes tutors com els tutoritzats. També la Comissió de Convivència, integrada per 8 professors, la coordinadora i l'Equip Directiu tenen com a funció aportar activitats o desenvolupar noves línies de convivència, alhora de servir com a òrgan consultiu en casos de possibles situacions d'assetjament escolar.

2. Alumnat tutoritzats i alumne tutor.

Durant l'aplicació del projecte es duen a terme distintes actualitzacions individualitzades que es basen en les tutories formals i informals que mantenen els alumnes entre ells i/o amb tutors, coordinador i orientadora.

Durant el mes de setembre es desenvolupen distintes activitats: el primer dia de classe preparem una benvinguda conjunta.

Durant el mes de setembre es desenvolupen distintes activitats: el primer dia de classe preparem una benvinguda conjunta.

Amb la col·laboració de l'AMPA i l'empresa Surf d'Oliva, els alumnes tutors els tutoritzats realitzen durant un matí una activitat de Pàdel Surf que permet crear un clima de confiança molt afavoridor.

Al llarg del curs, en les **tutories formals**, es realitza la formació dels alumnes tutors i dels alumnes tutoritzats, activitats d'autoconeixement, gimcanes...

Fomentem que les parelles creen vincles.

En les **tutories informals**, aquelles en les quals el programa posa èmfasi, solen produir-se a l'hora del patí, en sortir de classe, als passadissos... i les considerem clau per assolir els objectius plantejats a l'inici.

En finalitzar cada trimestre realitzem una activitat conjunta amb les escoles adscrites, les distintes parelles de tutor-tutoritzats amb l'alumnat de 6é que el proper curs s'incorporarà a l'institut. Aquestes actuacions permeten suavitzar la transició a l'etapa d'Educació Secundària.

3. Família

Informació als pares sobre la tutorització dels seus fills o filles:

- Jornades de Portes Obertes: reunió d'acollida on expliquem a les famílies dels futurs alumnes de 1r d'ESO l'estructura del programa.
- En la reunió d'inici de curs de setembre s'informa del programa a tots els cursos de 1r fins a 4t, de manera més detinguda als pares i mares de 1r i 3r.

4. Avaluació

Es realitza al mes de juliol a través de la Comissió de Convivència.

CONCLUSIÓ

Intentem modificar amb el TEI el clima de classe, eliminant els rols del agressors, víctima i espectador per substituir-los pel respecte, valors i empatia com un tret d'identitat que modifica la cultura del centre respecte a la violència.

PROGRAMES EUROPEUS ERASMUS + OBRINT CAMINS, OBRINT FRONTERES.

FEM UN POC D'HISTÒRIA. Des del curs 2017-18 l'IES Gabriel Ciscar torna a jugar en primera divisió pel que fa a les mobilitats d'alumnat i personal per a millorar les destreses lingüístiques i les seues capacitats professionals. No és una novetat. En etapes anteriors ja s'han desenvolupat programes i projectes, entre altres: «Comenius Project: Brotherwood» entre 2011-2013, on participàrem com a socis conjuntament amb altres centres educatius de Turquia, França, Suècia, Romania, Itàlia i Polònia. Per altra banda, a nivell d'FP, pràcticament tots els anys, tenim algun alumne que desenvolupa l'FCT, les pràctiques, en altres països europeus a través del programa FCT EUROPA que ofereix la Conselleria d'Educació. No ens faltava vocació europea, calia anar més enllà: normalitzar, ampliar i establir una política estable d'internacionalització del centre i que acollira els distints nivells de formació que tenim.

ERASMUS+, KA102 i KA229. Un bosc de sigles, una babel de llengües, però un munt de possibilitats per a tota la nostra comunitat educativa de millorar competències lingüístiques, professionals i, també, personals. Aquest munt de possibilitats són els Programes que sota el nom d'ERASMUS+ estan finançats per la Unió Europea. Una qüestió molt clara vam tindre des del principi: l'alumnat ha de ser el protagonista de tots els projectes que plantegem per a ser subvencionats.

Doncs, comencem!

PRIMER UN KA102. El curs passat vam demanar aquest tipus de projecte orientat a alumnat d'FP del grau mitjà. Contactes amb un centre francès i un altre alemany. A França, l'alumnat de Gestió Administrativa, començà amb tres participants. A Alemanya alumnat de Mecanitzat, amb dues places per al primer any. Per tal d'acompanyar i supervisar el desenvolupament de les pràctiques d'aquest alumnat, també participa professorat. Dos per a cada país. Total 5 mobilitats d'alumnes per fer un mes de formació i pràctiques a un país estranger i 4 mobilitats de professorat per acompanyar a l'anada i tornada, a més de supervisar el desenvolupament de les FCT, cercar nous socis i estudiar els sistemes d'FP d'aquests països.

Bastant feina, però amb un somriure aquesta sempre dona els seus fruits. El projecte va ser aprovat amb una subvenció definitiva de 13.739 € i, a data d'avui, Ainoa Cervera, Laura Fresneda i Judit Parra ja estan a França fent les seues pràctiques. Lluís Sempere i Joan Tomás, a Alemanya. És l'inici d'una gran amistat, l'amistat pels reptes permanents de millorar i obrir nous camins.

DESPRÉS, UN KA229. Ho vam intentar l'any passat, vam obtenir un aprovat raspat, ens quedàrem a la cua i sense subvenció. Cap problema, acumularem experiència per a aquest any. I ací estem. A hores d'ara hem passat el primer tall i estem molt esperançats que *ara sí*. En aquest cas per desenvolupar un projecte conjunt amb centres educatius d'Itàlia, Grècia i Portugal al voltant del patrimoni immaterial de les nostres cultures. En el nostre cas, el món de les falles.

Bàsicament que farem ací? Mobilitats d'alumnat i professorat de l'ESO. Estadies del voltant d'una setmana per tal de conèixer manifestacions culturals singulars dels països socis fent ús de la metodologia del treball per projectes. Aquesta acció té una durada de dos anys i nosaltres som el centre coordinador. Repte importantíssim però decidits, també ací, a obrir nous camins.

EN UN FUTUR. Continuarem, consolidarem i ampliarem ... camins.

L'ORIENTACIÓ ACADÈMICA: UN GUIATGE PER PLANIFICAR EL FUTUR.

L'IES Gabriel Ciscar compta amb Beatriz Sanchis Pérez com a cap del Departament d'Orientació acadèmica, un pilar bàsic en l'organització del centre. L'orientació tant de professors, alumnes, com de pares i mares perquè es puguin rendibilitzar esforços i aprenentatge, és fonamental en qualsevol institució acadèmica; donar un guiatge per aconseguir el millor resultat és una tasca molt útil, però entenem que difícil.

-Hola, Bea, volem començar l'entrevista amb preguntes relatives a la teua vida personal. On vas nèixer?

A Oliva, l'any 1978

-On vas estudiar?

La Primària i la Secundària a Oliva, després, en la Universitat de València i a Sevilla.

-Què vas estudiar?

Vaig estudiar Pedagogia a la Universitat de València, Educació Social a la Universitat de Sevilla i Psicopedagogia per la UNED.

-Per què és interessant per a tu?

Perquè volia estudiar alguna cosa relacionada amb l'educació.

-Pensaves ser orientadora des de menuda o ho vas decidir en els últims anys dels teus estudis?

No, de xicoteta volia estudiar dret. A poc a poc, a Secundària, vaig anar descartant aquesta opció perquè les eixides laborals no m'atreien tant com el món de l'educació.

-Quants anys d'estudi són?

La llicenciatura en Pedagogia és exactament igual, 4 anys, que en l'actual Pla de Bolonya. Psicopedagogia no la vaig acabar fins després d'aprovar les oposicions a Secundària.

-Ho has trobat difícil?

No, però ho he trobat complex. Sobretot el primer any perquè havia d'estudiar un llenguatge tècnic i educatiu que jo no tenia. Em va parèixer bastant pesat aquell primer any. Després estava molt motivada perquè m'agradava molt.

-Què significa per a tu l'orientació acadèmica?

Si parlem de manera més tècnica seria orientar aquells alumnes amb interessos vocacionals diversos i, si parlem en un llenguatge més comú, realment hauríem de parlar d'orientació educativa que comença quan el xiquet o la xiqueta naix i es fa un seguiment que dura tota la vida. L'assessorament és molt bonic, però has d'estar constantment reciclant-te per estar al dia en les metodologies d'intervenció.

-En quins centres has estat com a orientadora?

En 2002 en Hellín, vaig continuar treballant a Albacete, en València capital, a Altea i en altres centres fins que vaig arribar a Oliva, cosa que suposa un repte per a mi perquè és el meu poble.

-Per què eres l'orientadora del nostre centre?

Perquè l'administració educativa m'ho ha concedit.

-Què destacaries de l'IES Gabriel Ciscar en relació als altres centres de la comarca o dels que tu coneixes?

La bona fe. La capacitat d'arribar a acords, el diàleg i la capacitat d'escorta que des del Departament d'Orientació cap a les innovacions educatives he rebut.

-Pots destacar un cas on l'orientació teua haja estat definitiva?

No seria capaç de dir-vos un cas. Vos podria contar l'experiència en el meu primer destí que era bastant complicat, perquè hi havia molta població amb necessitat d'educació compensatòria amb alguns casos de violència de gènere que per a mi són molts delicats, però el que realment em plena és quan un alumne o alumna acaba una etapa, siga obligatòria o postobligatòria, i ha aconseguit els seus objectius. En aquests casos és quan em sent realment satisfeta professionalment.

-Quins són els projectes que tens previstos o que caldria iniciar al nostre centre a curt o mitjà termini?

Millorar l'orientació vocacional al 4t ESO, al Batxillerat i als Cicles Formatius. Per a mi és una aposta forta al Gabriel Ciscar.

Moltes gràcies, Bea, per aquesta entrevista que ens ajuda a comprendre molt millor què és l'orientació acadèmica i per la teua tasca diària al nostre centre.

Fátima Belfkih i
Zakia Tahiri.
PMAR3

ENTREVISTA A LORENA FIGUERES

El **pàdel** és un esport de pilota en què s'enfronten dues parelles de jugadors/es, que es desenvolupa en una pista rectangular de 10 metres d'amplada per 20 de llargada dividida transversalment per una xarxa i circumdada per parets en els fons i en els extrems dels laterals i una reixa metàl·lica al llarg de tot el perímetre. L'objectiu del joc és colpejar la pilota amb una pala per fer-la passar per damunt de la xarxa, de manera que l'adversari no la puga tornar.

Aquesta informació esquematitza un dels esports que amb més força ha guanyat adeptes en els últims anys i entre nosaltres, a l'IES Gabriel Ciscar, es troba una esportista d'elit i una emprenedora incansable: Lorena Figueres. Hola, Lorena, ens agradaria fer-te una entrevista que contindrà preguntes de caire personal, de la teua vida com a esportista i, per últim, de la teua tasca com a professora.

Hola, Lorena, ens agradaria fer-te una entrevista que contindrà preguntes de caire personal, de la teua vida com a esportista i, per últim, de la teua tasca com a professora.

-On vas nèixer?

Vaig nèixer a Gandia fa 41 anys i continue vivint en Gandia, però treballo ací a Oliva.

-En quin centre vas estudiar?

Vaig estudiar en el centre Calderón, en el Grau de Gandia, i després en la facultat de València.

-Per què et va interessar ser professora d'Educació Física?

Crec que perquè ja des de molt xicoteta als meus pares els agradava l'esport i quan tenia sis o vuit anys ja feia carreres populars, jugava a tennis... Des d'ací ja vaig anar enllaçant altres esports fins arribar al pàdel. En tota la meua vida crec que cap dia he deixat de fer esport.

-Per què vas decidir fer pàdel i no un altre esport?

Vaig decidir fer pàdel els últims anys. He fet molts esports abans: atletisme, tennis, futbol sala, triatló, esquaix i els últims 12-13 anys estic fent pàdel que és on més he competit i millors resultats he tret.

-Quins èxits has tingut?

El més cridaner és que he estat quatre vegades campiona d'Espanya per equips i vuit anys campiona de la Comunitat Valenciana.

-Quan jugues a pàdel qui és el/la teu/a company/a?

En els últims 4 anys he jugat amb una xica de València que li diuen Tamara Icardo, però anteriorment i durant set, he competit amb una altra jugadora que li diuen Virgínia Sánchez.

-Quants anys més penses dedicar-te a aquest esport?

Dedicar-me professionalment a nivell competitiu no molts anys, perquè a quasi totes les meues competidores els doble l'edat. En un parell anys em retiraré a nivell competitiu, però seguiré jugant a nivell no professional.

-Quants campionats has guanyat?

Això és molt complicat de dir perquè cada dos o tres setmanes hi ha un campionat del circuit autonòmic. Podria dir que uns vuitanta o noranta campionats.

En ma casa tenim més de dos-centes copes, però clar hi ha de pàdel, tenis... de moltes coses.

-Has jugat en alguna selecció, en quina, per què? En la selecció d'Espanya no he estat mai. Sí en la de la Comunitat Valenciana i hem quedat terceres d'Espanya. A la nostra comunitat només portem vuit anys competint i anem un pas per darrere de Madrid o Barcelona.

-En quins centres has estat com a professora abans d'arribar al nostre?

Vaig treballar sis anys en Los Naranjos, a Gandia, vaig estar tres anys en el Tirant lo Blanc, també a Gandia, un any a Bellreguard, dos anys a Petrer i sis anys ací.

-Que destacaries de l'IES Gabriel Ciscar front als altres on has estat?

Jo que sóc de Gandia, no he demanat el trasllat per acostar-me més on visc perquè és un centre on es treballa bé. No té un alumnat conflictiu i l'equip directiu ha creat un bon ambient perquè professors i alumnes treballen a gust.

-Estàs com a coordinadora del programa TEI, per què és interessant aquest programa?

Aquesta és una bona pregunta. Jo fins que no he tingut un destí definitiu en un centre, no m'he implicat en coses que no siguen donar classe d'Educació Física i quan em van donar un lloc fix em vaig clavar en mil coses; però a part del TEI, sóc coordinadora de Convivència, coordinadora del Pràcticum, del Pla de Formació... però en el TEI estic clavada molt perquè el tema del assajament escolar últimament hi ha més gent que el pateix. El programa TEI no ajuda a eliminar-lo, però sí a minimitzar-lo.

-T'encarregues també de coordinar la formació del professorat en el centre, en què consisteix?

Este any ho ha agafat Adela Padilla. Consisteix que el professorat no vinga només a donar classe sinó que ha d'anar formant-se.

Gràcies per respondre a les nostres preguntes que serviran perquè la resta dels nostres companys et puguin conèixer un poc millor i coneguen de la teua vida com a esportista i de la teua aportació com a docent.

Álex Venteo i Chaïmae Kardouhi.
PMAR3

NOELIA MOYA, TOT UN REFERENT DE L'HANDBOL A LA CIUTAT D'OLIVA

L'handbol és un esport de conjunt que es practica amb les mans entre dos equips. L'objectiu és introduir la pilota a la porteria contrària i evitar que l'introduïsquen a la porteria del teu equip. Per aconseguir-ho s'utilitzen passades i, en general, jugades, que acaben amb un llançament.

Aquests són els preceptes bàsics d'un joc que a Oliva té una història i una tradició arrelada des de molts anys enrere: el Club d'Handbol d'Oliva que compta amb més de deu equips de diferents categories competint aquesta temporada. Al nostre centre estudia una de les figures d'aquest esport: Noelia Moya.

-Hola, Noelia, on i quan vas nèixer?

L'1 de març de 2001 a Gandia.

-Per què vas començar a jugar?

Per una cosina que practicava handbol i que va insistir que m'apuntara.

-On entrenes i quant de temps?

Entre setmana entrene dues hores cada dia: dilluns, dimecres i dijous amb els xics d'Oliva i divendres ho faig amb el meu equip de Sagunt, un equip femení; els dissabtes jugue un partit.

-Com és un entrenament amb el teu equip?

Com que l'equip de Sagunt està preparat per a fer competicions per tota Espanya, entrenem molt dur.

-En quina posició t'agrada jugar?

Jugue en qualsevol lloc, però la meua posició preferida és de lateral.

-Amb quins equips has jugat?

Amb l'Oliva i amb el Sagunt.

-Tens més aficions?

Quan és estiu m'agrada molt practicar altres esports i també ballar. No només practique handbol.

-Segueixes alguna dieta per a estar en forma?

No. Quan estava en el centre de Xest sí que en seguia una, però ara, com que estic a casa, no en seguisc cap.

-En quin equip t'has sentit més valorada?

En el Morvedre de Sagunt. Justament em van cridar per anar a jugar amb elles quan acabaven de guanyar el campionat d'Espanya i si em van fitxar era perquè valoraven la meua qualitat com a jugadora.

-A quina edat penses deixar de jugar?

No tinc cap edat pensada. Quan veja que el meu rendiment no és l'apropiat ho deixaré. De moment no pense en açò.

-Quins premis has guanyat?

N'he guanyat uns quants. El de la comunitat Valenciana, el Campionat de la Lliga i altres menys importants-

-Admires algun/a jugador/a d'handbol?

Sí, Lara González. És una jugadora que també va estar a Xest. És una gran defensora.

-Què és per a tu l'handbol?

Al principi era un passatemps, ara és una forma de vida .

-Què opinen els teus pares sobre el handbol?

Em donen el seu suport i opinen que he de seguir endavant, que tinc futur.

Moltes gràcies, Noelia, estem segurs que aconseguiràs molts èxits i tots els teus somnis.

Isa Colomer i Álex Antelo. PMAR3

LA CURSA SOLIDÀRIA DE L'IES GABRIEL CISCAR

Fa ja temps el Departament d'Educació Física tenia la inquietud i la il·lusió d'organitzar alguna activitat que implicara tota la comunitat educativa del nostre institut: alumnat, personal no docent, pares i mares i professorat.

Buscant combinar l'activitat física amb els valors de solidaritat, respecte i col·laboració l'any 2013 van decidir participar en el programa "Quilòmetres de solidaritat" de l'ONG *Save de children* perquè pensàvem que la infància era la millor destinatària de l'acte solidari que volíem dur a terme.

Portem ja cinc anys organitzant aquest cursa que ja s'ha convertit en una activitat de centre en la qual tota la comunitat educativa s'hi compromet i, ahora, gaudeix d'un dia lectiu diferent amb finalitat solidària.

Enguany, a més, s'ha convidat a participar-hi l'alumnat de sisè dels centres de Primària adscrits a l'institut i, finalment, unes 500 persones han corregut o caminat. S'han recaptat un total de 2550 euros, el nostre rècord.

Esperem que hi haja moltes més curses solidàries en els propers cursos.

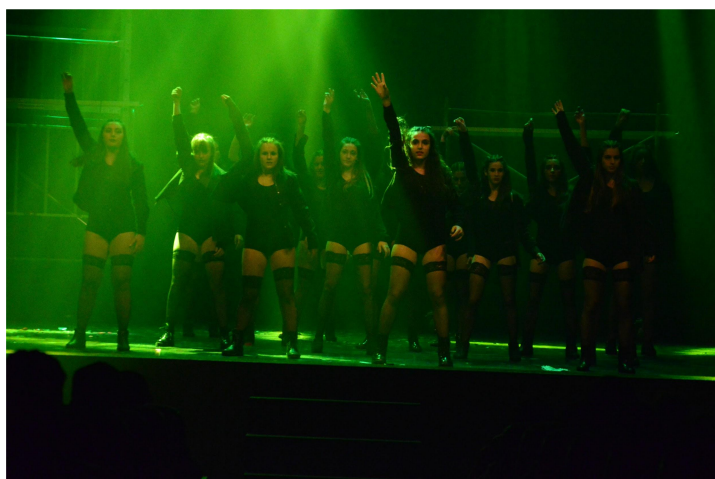

EL MUSICAL: DARRERE DEL TELÓ

Com la majoria ja sabreu, el musical representat pels alumnes del nostre centre, sota la direcció de Voro Olmos, professor d'anglès i tutor de 2n de batxillerat, fou un somni convertit en realitat. Són poques les persones que saben com començà aquesta bonica història, i fou com una simple broma entre alumnes i tutor, una idea que finalment arrelà i anà prenent vida a poc a poc, encara que al principi eren ben pocs els que confiaven que aquesta "bogeria" fos possible.

Amb molt d'esforç i, per descomptat, amb l'ajuda d'altres professors de diversos departaments (música, matemàtiques, història, valencià, plàstica, informàtica...) i l'equip directiu, el nostre petit projecte passà al gran escenari i l'èxit també sobrepassà les nostres expectatives perquè es va omplir el teatre en totes les representacions que es feren.

Els alumnes que actuaren, ja fos cantant o ballant, visqueren una experiència inoblidable i en tindre l'oportunitat de repetir-la, el novembre del 2017, ho feren amb moltíssima il·lusió i alegria amb l'experiència de les actuacions anteriors del passat juny. Els nervis sempre els han tingut a flor de pell, però han tret el millor que tenien i ho han deixat tot a l'escenari per a l'estimat públic.

L'atenció de tot el món va recaure, com era d'esperar, sobre els protagonistes, els ballarins i ballarines, i el cor, però ara volem parlar d'aquells que han contribuït a la màgia des de darrere del teló, en els camerinos, en els focus, movent els decorats, fent música... Encara que a aquestes persones no se'ls ha vist quasi, o gens, el seu treball ha estat absolutament imprescindible. He de començar per dir que els nervis per a ells i elles eren els mateixos o fins i tot més, perquè d'ells depenia que tot isquera perfecte i la responsabilitat que tenia la majoria era immensa.

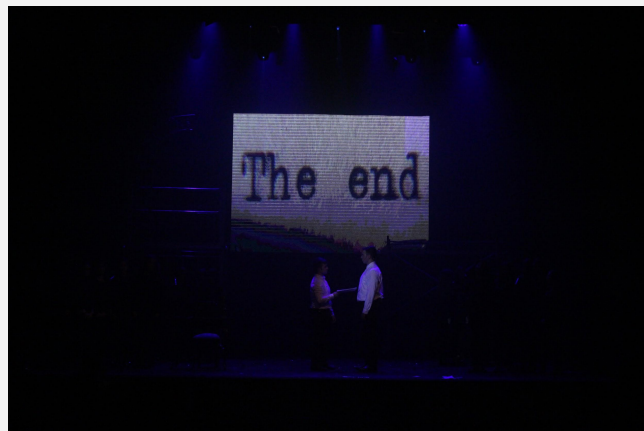
Tot treball ha de ser apreciat, per això aprofundirem un poc més en tot el treball que la gent no ha pogut veure i sense el qual el musical no hauria estat possible.

L'equip triat pel director, Voro Olmos, fou un equip molt ben cohesionat, funcionà a la perfecció i va complir amb totes les expectatives. Xics i xiques s'encarregaren de canviar els impressionants decorats que donaven vida a totes les escenes, una feina gens fàcil, ja que també es trobaren amb alguns problemes: objectes que faltaven, altres que es trencaven, el temps que de vegades no quadrava...

Així i tot, ells i elles foren capaços de superar qualsevol contratemps i aconseguiren que tot fos perfecte.

També cal destacar l'ajuda que oferiren als ballarins perquè tingueren més temps entre una escena i altra per poder canviar-se la vestimenta. Els dos grans focus de llum que permeteren fer de l'espectacle una cosa realment increïble també eren controlats per dues alumnes, les quals mereixen molt de respecte per haver realitzat un treball de tan gran importància sense cometre cap errada.

Els preparatius d'abans de l'espectacle, així com el maquillatge i els pentinats de tots els qui actuaren també foren obra de les nostres alumnes de batxillerat i una gran part del seu treball que cal reconèixer és el fet d'haver ajudat a calmar una miqueta els nervis de tots aquells que havien de pujar a l'escenari, amb ànims i paraules reconfortants. Cadascuna de les persones que han ajudat a fer possible el musical han sigut imprescindibles.

Finalment, els alumnes voldríem agrair una vegada més aquesta preciosa oportunitat que se'ns ha oferit. Hem conegut més gent, hem après a treballar units i, sobretot, s'han creat uns records que mai no oblidarem. Voldríem agrair a tot el professorat la seua ajuda i, els alumnes de 2n de batxillerat, en especial a Voro, el fet que haja convertit els nostres últims anys al centre en una meravellosa experiència arran del musical.

Per última vegada, benvolguts amics:

THE SHOW MUST GO ON!

Àlex Suciú i Àlex Riera Boronat
2n Batxillerat

HIPERBARIC CHALLENGE

-En què consisteix aquest desafiú?

Consisteix en dissenyar i construir un cotxe d'inèrcia.

-Quines són els principals fites?

La presentació dels projectes davant un jurat. El desafiú requereix que els alumnes realitzen un projecte per escrit, després en la presentació del mateix han de realitzar dues exposicions, una general i una tècnica.

Participar en una cursa esportiva que pertany al campionat d'Espanya d'esports d'inèrcia.

-Quines són les principals fases del projecte?

1. Inscripció dels equips.
2. Reunió d'inici de programa i presentació.
3. Definició de la visió de grup i repartiment de feines.
4. Disseny i fabricació del cotxe d'inèrcia.
5. Presentació de projectes. Els alumnes van defensar el projecte davant un jurat.
6. Competició esportiva.
7. Gala final i lliurament de premis. El nostre equip va aconseguir 2 premis:
 - 2n lloc en Projecte Tècnic i Realització.
 - 3r lloc en Rendiment i Actitud en la Carrera.

-Quins altres aspectes t'agradaria comentar del projecte?

Un altre tema a remarcar del projecte és que el vam realitzar en col·laboració amb tres centres més. La fabricació dels diferents components del cotxe es realitzaren segons l'especialitat de cadascú.

- IES Cotes Baixes (Alcoi), Cicle Formatiu de Automoció, Xapa i Pintura. (braços de suspensió i pintura del cotxe)

- IES La Marxadella (Torrent), Cicle Formatiu de Automoció i Xapa i Pintura. (sistema de frenada, treballs de pintura i logística)

- IES Tirant lo Blanc (Gandia), Cicle Formatiu de Soldadura. (fabricació del xassís, seients, així com els treballs de soldadura necessaris)

- I.E.S. Gabriel Ciscar (Oliva), Cicle Formatiu de Mecanitzat. (fabricació d'elements, muntatge i reglatge del cotxe)

Durant el curs varen fer unes jornades als centres, on el alumnes i professors ensenyaven als alumnes dels altres centres com feien la tasca que tenien encomanada per a la consecució del projecte. Al final cada centre va muntar el seu cotxe.

EL PETIT HORTET DE L'IES GABRIEL CISCAR

Amigues i amics us presente a l'hortet de Gabrielet. Va nèixer el curs 2016-17 en l'extrem més sud-oriental de la pista esportiva i a peu del mur que ens separa de la carretera general, a la zona ludico-esportiva. Va veure la llum gràcies a l'esforç d'un grupet d'alumnes desmotivats per l'educació convencional i de la vida quotidiana, un grapat de xicons i xicones que, dirigits per professorat il·lusionat, van aconseguir crear un espai del jardí on creixien verdures de temporada, criades amb una mica de terra, fem, aigua i molta il·lusió.

En el curs 2017-18 Gabrielet va créixer, va canviar d'ubicació i es va fer gran i bell i ara busca donar fruit per tal de fer gaudir els paladars del personal que vulga formar-ne part de la seua evolució i del seu creixement.

L'hort escolar és un projecte il·lusionant, és un espai per al treball, la reflexió i l'aprenentatge. Veure créixer les verdures en cada moment de l'any, fer-ne el seu seguiment, calcular el que s'inverteix i el que s'obté, crear un espai de venda de proximitat de productes d'horta, de temporada i criats sense productes tòxics; cuinar el que collim o menjar-ho directament... Són tants els objectius i les fites que tenim que no cabrien en un full sencer.

Hem d'estar orgullosos d'haver creat un espai com aquest, gràcies a la dotació de recursos econòmics del PAM (Pla d'Actuació per a la Millora) i que beneficiarà en el treball a l'alumnat del PCE (Programa de Competència Emocional), de 1r d'ESO i altres grups que de segur s'apunten al projecte.

Tot i que els treballs de realització de les infraestructures per a la creació de l'hort escolar van començar ja ben entrat el curs, la rapidesa d'execució ha fet possible la immediata posada en marxa i plantació de totes les parcel·les. L'alumnat de 2n FP Bàsica de Mecanitzat ha fet la instal·lació del reg per degoteig i la sembra i plantació de verdures, ha estat a càrrec de l'alumnat del PEC i de 1r d'ESO.

Això era i no era, un hortet, l'hortet de Gabrielet. Ara només resta que tindre'n cura i esperar la collita. Ah! I a gaudir-ne... Bon profit!

Vicent Morera

INSTAL·LACIÓ D'UN TALLER DE FABRICACIÓ CREATIU A L'IES GABRIEL CISCAR

El projecte sorgeix de la necessitat de donar als nostres alumnes un major ventall d'oportunitats per al seu futur, enfocat a la creació i la innovació, així com de fomentar el caràcter emprenedor.

El Taller de Fabricació Creatiu que posarà en funcionament el nostre centre s'acosta al concepte Fab Lab. Un Fab Lab és un laboratori de fabricació que té la finalitat d'afavorir la creativitat amb l'aportació als individus de ferraments de fabricació digital perquè tinguin la possibilitat de fabricar qualsevol cosa. En el nostre cas, serà un taller on podran accedir tots els membres de la comunitat educativa del centre per desenvolupar projectes d'innovació cooperatius, tant a nivell de ESO, Batxillerat com Formació Professional.

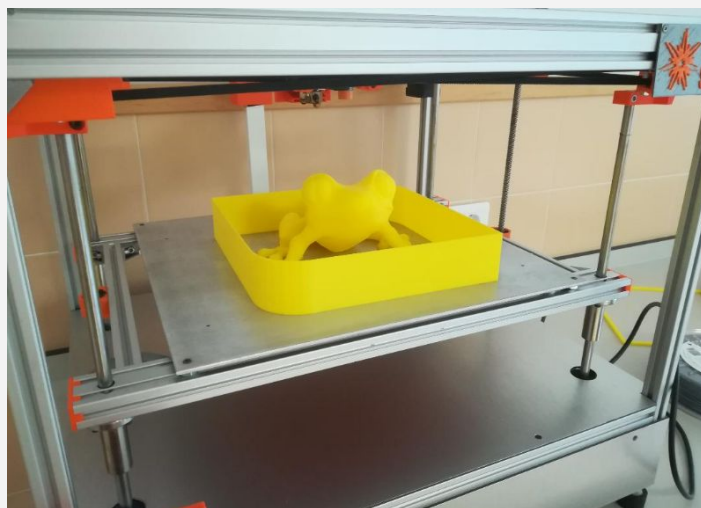
Les màquines que requerim en el Taller de Fabricació Creativa que complementaran les que ja disposem en el centre són:

Una impressora 3D, una gravadora talladora làser controlada per ordinador per a muntar estructures 3D a partir de parts 2D, escàner 3D i programes de disseny i fabricació CAD-CAM.

A més, en el centre s'estan realitzant projectes que necessiten la col·laboració de diferents departaments i, de manera puntual, la d'empreses externes. Per això, la creació d'un Taller de Fabricació Creatiu pot ser el punt d'inflexió per al treball cooperatiu entre l'alumnat del centre i entre alumnat d'altres centres nacionals i europeus en projectes futurs.

Els objectius que ens marquem al realitzar aquest projecte són:

-Dotar al centre de recursos per a la investigació i innovació educativa d'ESO i Cicles Formatius.

Impressora 3D

Amb aquest projecte disposarem de maquinària nova per a la fabricació en termes generals i estarem dotats de noves tecnologies, més properes a la fabricació actual i futura, amb la qual els alumnes veuran una oportunitat i una gran varietat de possibilitats per a crear objectes i, amb això, una major adquisició de coneixements.

-Fomentar i promoure la investigació i la innovació com a principis de qualitat del sistema educatiu.

-Desenvolupar nous coneixements basats en el procés d'investigació i d'innovació com a via d'actualització professional del professorat. La iniciativa del taller implicarà la formació continua del professorat, tant en noves tecnologies com llengües estrangeres.

-Fomentar i estimular la creació per a propiciar l'èxit escolar i evitar el fracàs escolar.

-Promoure i estimular la creació de treball cooperatiu.

-Promoure les destreses lingüístiques.

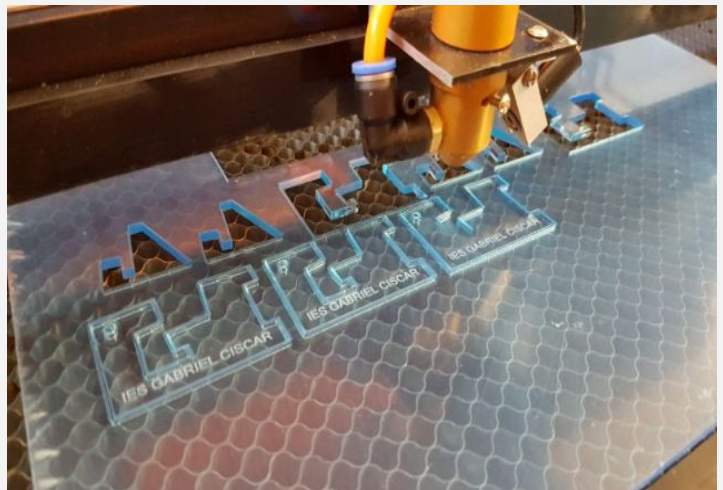
-Fomentar el treball d'investigació i innovació cap un marc cada vegada més sostenible amb l'entorn.

-Promoure el treball en equip i la cooperació.

El Taller de Fabricació Creatiu volem que siga un projecte per al centre i el seu entorn sense limitacions, obert a tots aquells que vulguen treballar amb cooperació. En principi s'està treballant amb els departaments propers a la fabricació d'objectes, però, amb vistes que el puguem utilitzar tots els departaments del centre.

La idea es que siguen els mateixos alumnes que expliquen i ensenyen a altres alumnes el funcionament del taller i les seues possibilitats. La intenció es començar en el primer trimestre del proper curs 2018-2019 amb els alumnes de Batxiller i Cicles de Grau Mitjà i Grau Superior de Mecanitzat. Aquests alumnes aprendran a utilitzar el taller i, una vegada coneguen el funcionament, poder ser els responsables de fabricació i ser la figura de referència perquè altres cursos, 4t d'ESO per exemple, entre al taller a realitzar els seus projectes. És a dir, hi haurà uns alumnes experts que ajudaran a altres alumnes en la utilització del taller.

Amb la implantació del Taller de Fabricació Creatiu en el centre, les possibilitats de innovació, creació, fabricació i desenvolupament de qualsevol tipus de projecte es veurà enormement potenciat. A més, donarà, als alumnes que l'utilitzen, una visió del món laboral que serà de gran ajuda a l'hora de continuar els seus estudis universitaris, ja que un dels grans problemes que tenen és no saber quina carrera cursar, per no saber realment les possibilitats de desenvolupament personal i professional que poden assolir.

Talladora, gravadora làser

RÀDIO CISCAR

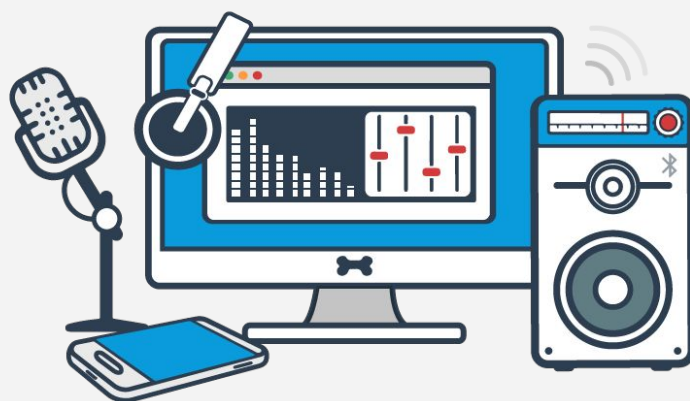
Si el que volguérem fora definir què és la ràdio diríem que és la transmissió de senyals mitjançant la modulació d'ones electromagnètiques amb freqüències per sota de les de la llum visible. La radiació electromagnètica es propaga per mitjà de camps electromagnètics oscil·lants que travessen l'aire i el buit de l'espai.

La informació és transportada *canviant de forma sistemàtica* (modulant) alguna propietat de les ones radiades, com ar l'amplitud, la freqüència, l fase, o l'amplada de pols. Quan les ones de ràdio arriben fins a un conductor elèctric, els camps electromagnètics oscil·lants indueixen un corrent altern en el conductor. Això pot ser detectat i transformat en senyals de so o en altres senyals que porten informació. Però no volem fer un reportatge sobre les característiques tècniques d'aquest, sinó de seua existència com a un sistema de comunicació més al nostre centre.

La idea de crear un espai on poder ubicar els aparells necessaris per realitzar gravacions d'entrevistes sobre temes puntuals, com a pas previ per fer programes amb més assiduitat, es va donar l'any 2016 i el primer programa en veure la llum va ser el 6 de juny on entrevistaren alumnat de 1r de batxillerat que havia participat en l'activitat del Camí de Sant Jaume. Els iniciadors del projecte i els entrevistadors d'aquest primer espai van ser Vicent Morera i Miguel Ángel Miñana. Després d'aquesta gravació n'han hagut sis més sobre temes diversos vinculats a activitats al centre, com el musical One day I'll fly away, els concursos de robòtica...

Tots aquests podcasts els podeu trobar al web del centre:

<http://mestreacasa.gva.es/web/iesgabrielciscar>.

Vicent Morera, professor de Biologia i un dels caps d'estudis de l'IES Gabriel Ciscar, té una llarga experiència en el món de la ràdio, ja que col·labora en un programa de Ràdio Pego (107.8 FM) des de fa ja un bon grapat d'anys. El programa es diu «Pego, París, Londres» i s'emet el dijous de 21.00 h a 22.00 h.

- Dis-nos el perquè del teu interès per la ràdio.

Des que anava a la universitat em vaig assabentar de la existència d'una ràdio lliure a Pego i junt a uns amics vam tindre interès per saber com es podia participar. Va ser en eixe moment quan vam llançar una proposta d'un programa d'entrevistes i d'entreteniment que es feia en eixa ràdio de Pego, Estic parlant de fa més de trenta anys. Després aquesta ràdio va desaparèixer, va nàixer una emissora municipal i em vaig fer col·laborador per curiositat i perquè la primera etapa era molt bonica.

- Quina és la temàtica del programa on participes?

És un programa d'entrevistes. En realitat el primer programa que féiem a Ràdio Pego era de rutes per la muntanya on explicava les que havia fet. Parlava d'alguna planteta que m'havia trobat o alguna curiositat. Eixa etapa va acabar i junt a dos amics més férem el programa que havíem comentat abans: Pego, París i Londres, on fem entrevistes a escriptors, músics, algun polític...

- Quines característiques ha de tindre un bon locutor de ràdio?

Això no ho sé perquè jo en realitat, de vegades, tinc dificultat per comunicar certes coses, però el que ha de tindre és, sobretot, voluntat, ganes i curiositat.

- Quin creus que és el futur de la ràdio al nostre centre?

La nostra ràdio passa perquè tinguem un centre en el qual l'alumnat i el professorat continuen participant en activitats i fent coses interessants que es pugen contar des de la ràdio, Que tot no siga escoltar classes en el format més clàssic, que es pugen comunicar activitats i curiositats des d'una plataforma com aquesta a partir de la iniciativa de l'alumnat. Comunicar, en definitiva, que és una part important de l'educació.

Miguel Àngel Miñana, professor i cap de Departament d'Informàtica és un bon coneixedor del suport tècnic en què es basa un programa de ràdio: equips de veu, mescladors, programes de gravació... són elements a què està habituat tant per la seua tasca com a professor d'Informàtica, com per la la seua capacitat com a músic.

- Com va sorgir la idea de crear la Ràdio Ciscar?

En algun curs que havia fet havia escoltat de professors que havien muntat una ràdio el seu centre i jo forme part d'una associació d'innovació en l'educació on hi ha gent que fa aquestes coses i, en una presentació d'un professor que es diu Toni Solano, que és un professor de València va mostrar que havia portat els alumnes a la ràdio i que havien fet alguns programes que ens va mostrar i a mi em va semblar una idea que és molt positiva perquè així aprendrem a parlar, a comunicar-nos i a treballar aquest mitjà de comunicació, el portem al centre, a l'aula.

- Amb quins recursos compta el centre per a realitzar els programes?

Al principi necessitàvem el material i vam anar adquirint-lo i comptem amb un ordinador, una taula de mesclades de bona qualitat, vam comprar quatre micròfons i vam arreglar una sala amb connexió a Internet. També s'han fet alguns programes a la Sala d'Usos Múltiples perquè si vull portar a tota la classe i que estiguen ací asseguts mentre es grava en directe podem veure també com estan gravant-se. Comptem, per tant, amb dos espais.

- Quins programes teniu en ment de fer aquest curs?

Els programes que fem sempre són arran de les experiències dels alumnes. Ara mateix s'acaba de fer una altra vegada el musical i pot ser una de les idees per fer un nou programa. Després hi ha altres activitats on participen els alumnes com un projecte d'immersió lingüística i d'altres que organitzen els departaments. En definitiva, fer algun programa al voltant de la vida al centre.

- Quin és el futur de la ràdio al nostre centre?

De moment no sé dir-vos el futur. Jo crec que el present és aquest. Jo vull que en el futur més professorat s'involucre en el projecte, ja que és un recurs que pot utilitzar qualsevol professor, però la millor idea de futur és aconseguir que un grup d'alumnes es feren càrrec de dur la ràdio anualment i pensar i gestionar els programes per ells mateixos.

Tots dos professors aposten per la continuïtat d'un projecte com aquest que possibilita la participació de l'alumnat en un món amb una dimensió diferent de la que ofereixen activitats més clàssiques d'assignatures menys polivalents que les que treballen el món del llenguatge i de la comunicació. L'alumnat de l'IES Gabriel Ciscar també aposta per aquest projecte i espera la publicació de més podcasts.

Francesc Panella i Cris Ghita.

PMAR3

VIATGE A LA NEU

Aquest 2018 els alumnes de 1er, 2n i 3r d'ESO de l'IES Gabriel Ciscar vam anar a un lloc prop de la frontera amb França i on hi havia neu per tots els costats: El Pirineu català, més concretament a l'estació d'esquí La Molina. A cent metres estava l'hotel de quatre estrelles on ens vam allotjar durant quatre nits.

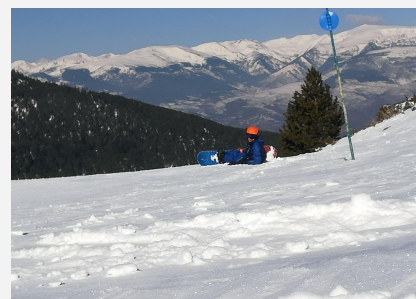
Cal dir que allí anàvem a esquiar i a fer *snowboard* però, també hi ha altres parts que no cal oblidar com l'anada i tornada amb autobús, en la qual ens ho passàvem bomba amb la nostra música i pelis, l'exquisit menjar de l'hotel, que ningú pot dir que estava roïn, la visita al poble del costat (Puigcerdà), on vam tindre tota una vesprada per a comprar *souvenirs*, menjar, etc., el wifi debades de l'hotel, dues hores a una piscina climatitzada amb SPA i moltes coses més.

Però, ara sí, el que tots havíem vingut a fer, descendir les muntanyes a sobre d'una taula o uns esquis, va ser el millor! Tots ens ho vam passar pipa, experts i no experts, ja que de matí teníem classes per aprendre i gaudir més les baixades.

El més impressionant era llençar-te amb els amics i amigues, sense preocupar-te d'avorrir les pistes d'esquí, ja que ningú les va poder baixar totes de tantes com havia. També pujar al telecadira i veure el que t'esperava baixar, poder-te llençar per pistes que anaven des de verdes fins a negres i, sobre tot, aprofitar el temps al màxim perquè quan ens vam adonar ja estàvem a casa.

Quasi tot el viatge té parts bones, però també en té una dolenta, siguem sincers, l'acomiadament, dir adéu a l'hotel, els monitors que ja no eren solament monitors sinó amics, el menjar, la neu, les caigudes en plena baixada que el feien riure, les nits en les quals en teoria havíem d'estar descansant per a l'endemà, els acudits de Tito, tornar a la rutina de sempre una vegada a casa... i mil coses més. Pel la resta estic més que content i orgullós d'haver fet el viatge, Sols afegir una petita cosa: l'any passat ja vaig anar i aquest curs i no volia deixar de repetir el millor viatge de la meua vida!

Andreu Moll 3r ESO A

CAMÍ DE SANT JAUME

Set menys deu del matí i sona el meu despertador. Alguns ja s'han alçat i altres no. Ruta per les habitacions per despertar a tothom. Uns: "puc anar a desdejunar ja? No. Espereu un poc". A la resta: "Ànim! Marxa! En 10 minuts tot el món al menjador!!", A menys quart, maletes al bus i a les 8 a caminar!!"

A les 8 i deu comencem a caminar, puntualitat increïble i comportament esplèndid. Hem quedat de fer reagrupaments cada dues hores i el primer reagrupament funciona de meravella. Els següents, ja no tant. Per fi arribem a l'alberg, arpleguem les maletes del bus i ens repartim les habitacions. Presses i xicotetes discussions per triar llitera. Una visita ràpida per l'alberg per trobar la cuina i primera desorganització; uns van a comprar per cuinar, uns altres es decideixen per entrepans del bar i molt pocs, pel menú del peregrí, el polp o la truita de creïlles. Miguel Ángel es revela com un gran cuiner.

Per la vesprada una dutxa quan està lliure, uns descansen al llit, uns dormen i altres van a comprar i visitar el poble. Alguns fan cua per curar-se les ampolles i, a poc a poc, passa la vesprada. A les 8 i mitja a sopar i a les 11 tots en silenci en les habitacions.

Podríem dir que tots els dies és la mateixa rutina, però no. El camí s'assembla, però no és el mateix. Els boscos són distints, frondosos roures, castanyers i bedolls a les primeres etapes i faigs, avellaners i plantacions d'eucaliptus a les últimes. El camí a vegades es transforma en una pujada lenta i llarga i a vegades en baixades. Hui hem passat per quatre ponts i ahir sols per un. Ha plogut i ha fet sol, hem patit fred i suat. I al final sabem que ens trobarem l'autobús en un poble que ha canviat, dormirem en un altre alberg i en noves habitacions. Per una part disminuiran les discussions a l'hora de distribuir les habitacions i per altra augmentaran les peticions de vetllar.

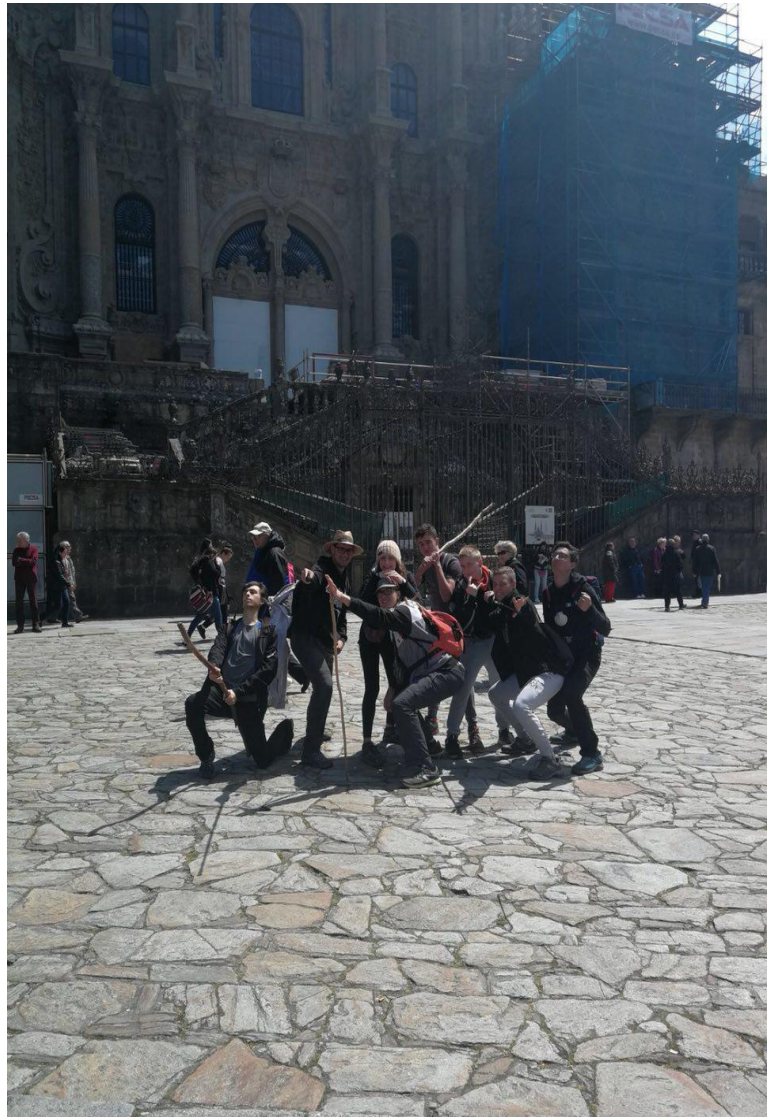
Cada matí hi ha uns quants, la veritat que molt pocs, que no poden caminar i fan l'etapa amb l'autobús. Volen caminar, ho intenten i, al final, és un rendiment no desitjat que els fa pujar a l'autobús al primer control. "Descansa hui i camina demà", "No, he vingut a caminar i vull caminar", "Pensa-t'ho bé, descansa i val més que arribes caminant a Santiago".

Perquè eixe és l'objectiu, arribar a Santiago. És l'última etapa i la gent està nerviosa. Hem quedat al *Monte do Gozo* al monument per fer la foto de grup i arribar tots junts a Santiago.

Arribem a les primeres avingudes de Santiago i es fa etern. Els carrers s'estrenyen i entrem a la ciutat vella, se sent el final, veus, cares alegres i satisfetes i, de sobte, la catedral, un gir i ja està: la *Praza do Obradoiro* i la façana principal de la catedral. Abraçades, crits, algunes llagrimetes i la sensació de goix per haver-ho aconseguit ens envaeix a totes i a tots. "Foto!! Foto de grup!!" No fan cas, es fan fotos els uns als altres. "Una foto junts, ací, veniu" No potser, van a la seua i a poc a poc desapareixen. A nosaltres ens espera un bon dinar al mercat i no insistim. "A les cinc a l'alberg", ja no m'escolten. A les quatre pel *Whatsapp* "Podem quedar abans? Estem cansats", "Val, a les quatre i mitjà anirà l'autobús".

"A les dotze i mitja tot el món a l'alberg. No deixen entrar més tard i recordeu que a les set del matí ens alcem i a les huit cap a Oliva".

VIATGE A MALLORCA

El viatge a Mallorca es va realitzar amb l'alumnat de 3r d'ESO del nostre centre. L'aventura va començar el dia 1 de maig amb l'eixida des d'Oliva cap al port de València, per agafar el vaixell que ens portaria a l'illa de Mallorca.

Vam arribar a port de Palma el dia 2 de maig a trenç d'alba. Des d'ací ens vam traslladar al parc de la Mar per començar la ruta turística pel barri antic de la ciutat i els seus llocs més emblemàtics. La visita es va centrar principalment a conèixer més a fons la figura de Ramon Llull i els indrets més representatius d'aquest savi i escriptor medieval. Amb el nostre guia mallorquí, Joan Avellaneda, vam visitar església de Sant Miquel i una estàtua del Beat amb els seus atributs característics (la barba, l'hàbit de franciscà, un llibre i una ploma a la mà). A continuació vam visitar la plaça Major on s'ubica la casa natal de Llull. Per últim, a l'església de Sant Francesc, vam veure la seua tomba.

De vesprada l'autobús ens va traslladar a l'hostatgeria anomenada la Porciúncula on ens instal·laríem la resta de dies. Aquest nom, que en català significa porció petita de terreny, es troba situat en un gran bosc de la platja de Palma, envoltat de vegetació típicament mediterrània, amb multitud de pins i coscolls.

A la Porciúncula mateix visitarem l'exposició permanent "De la vida rural al turisme", una mostra de l'evolució del turisme a l'illa des dels seus inicis al segle XVI fins a l'actualitat. L'alumnat va aprendre tant les aportacions positives com les negatives que comporta el turisme en un territori.

Ací realitzaren una activitat relacionada amb l'exposició, i els guanyadors va ser els primers a participar a l'endemà al Parc d'Aventura "Forestal Park" ubicat al mateix indret.

El dia 3 de maig ens esperava el Santuari de Cura, mirador per excel·lència de Mallorca i lloc on Ramon Llull va rebre la "il·luminació". Vam visitar l'interior amb el Museu del savi i l'aula de Gramàtica. A l'exterior, mentre esmorzàvem, el nostre guia mallorquí ens va explicar la geografia de Mallorca mitjançant les vistes que teníem al davant. Pel nord vam poder albirar el cap de Formentor i la badia de l'Alcúdia, junt a la serra de Tramuntana.; pel sud la badia de Palma i l'illa de Cabrera.

Va resultar una jornada molt productiva perquè es van treballar diverses àrees curriculars (geografia, història, biologia, llengua i literatura) alhora que vam gaudir d'un entorn sorprenent.

El dia 4 de maig ens vam aixecar ben d'hora per agafar el vaixell que ens portaria de retorn a casa. Durant el trajecte l'alumnat va poder visitar el pont de comandament del Ferry amb la pertinent explicació de tots els aparells i el seu funcionament. Encara que la mar no estava massa tranquil·la i hi havia un poc de marejol vam poder veure un grup de dofins prop de la nostra costa alacantina.

El balanç final del viatge ha estat molt positiu. L'alumnat a més de gaudir intensament d'aquests quatre dies de vacances ha pogut estar en contacte amb diferents continguts curriculars treballats a l'aula i relacionats amb diferents àrees com geografia, història, biologia, llengua i literatura. A més, tot ha transcorregut en un clima d'amistat i companyonia entre els components del grup.

VIATGE A CANTÀBRIA

De totes les eixides que hem fet durant aquests anys, la de Cantàbria ha sigut sens dubte la més especial. Pot ser pels llocs que hem visitat o pels companys que ens han acompanyat, però el que sé segur és que es podia respirar un ambient màgic des del primer segon en què vam pujar a l'autobús fins a l'últim en què vam tornar a xafar Oliva.

La primera nit, la passàrem al bus... tots estàvem decidits a no dormir i continuar amb la “festeta” fins el dia següent, però quan ja portàvem 4h la gent començà a “caure” i, poc a poc, aquell soroll creat per músiques i rialles va donar pas a un silenci cada vegada major on la majoria de nosaltres aprofitàrem per tal de descansar una estona i preparar-nos per a l'endemà.

El sol va sortir a les muntanyes i els seus rajos ens donaren l'impuls per tornar a activar-nos. Quina sorpresa més agradable al veure per la finestra que, allí fora, tot havia canviat; els terrenys secs i camps de terra roja ja no estaven, el seu lloc l'ocupava ara una immensa estora verda, esguitada per grups de vaques que ens miraven amb indiferència.

Quan ja arribava l'hora d'esmorzar, l'autobús s'aturà davant d'unes barres elevadores... havíem arribat a Cabárceno. A l'hora de baixar del bus ens ho pensàrem dues vegades, però finalment decidírem que ni el fred ni la pluja ens aturarien. Agafàrem les entrades i en petits grups, anàrem pujant als telefèrics; alguns amb sòl de cristall, altres no; però tots et deixaven suspès sobre aquell meravellós paisatge habitat per un munt d'espècies diferents. Més tard, aquest parc també ens va mostrar la gran agilitat de les foques o l'estrany moviment de serps i salamandres que es trobaven en una sala climatitzada com a ambient tropical.

Ja podeu imaginar-vos el fred que feia on vam estar observant els animals. Finalment i per tal d'acabar la visita, decidírem anar a veure els goril·les, amb qui compartírem uns moments molts graciosos plens de comparacions i burles.

De vesprada agafàrem l'autocar i en dirigírem cap a Noja, on estava el nostre alberg. Allí vam tindre la vesprada lliure per poder llavar-nos (a pressió en algunes dutxes) i sortir a investigar la zona. Alguns es quedaren a l'alberg, altres decidírem anar al poble del costat per comprar alguna cosa de menjar per a la llarga nit que es veia vindre. Aquesta va ser divertida i amb poca conversació amb el responsable de l'alberg (ens va estranyar bastant), fet que probablement va generar que la cosa s'allargara un poquet massa, però ja sabeu que a nosaltres això no ens molesta.

Al dia següent ens alçàrem no molt d'hora, vam menjar "l'excel·lent i completíssim" desdèjuni de l'alberg i ens dirigírem amb el bus cap a Santander. Quan vam aplegar, va arribar la gran sorpresa: anàvem a tindre tot el matí fins després de dinar LLIURE!! En pocs minuts, si no havies anat amb els teus amics, t'assegure que haguera sigut molt difícil haver de trobar-los. Ens dirigírem al centre i vam estar recorrent els seus carrers observant-los, però sense perdre l'objectiu de trobar un bon baret on poder dinar a gust. Menjàrem en petits grups i a l'hora de l'eixida amb el bus, ens trobàrem allí tots; encara que tots, tots, no... quan ja havia arribat un últim grup que s'havia retrardat i el bus va arrancar, ens adonarem que faltaven quatre companys. Quan els vam vore per la finestra corrent, espantats perquè anaven a quedar-se allí, la rialla va ser magnífica; i els vam rebre amb un gran aplaudiment. Per la vesprada ens acostàrem a un parc multiaventura que hi havia als afores de Santander, on ens vam divertir i riure fins que començà a fer-se de nit.

Tot i això, alguns companys que havíem pujat més tardet al parc més elevat, ens vam quedar sols sense cap monitor ni més amics per allí; us assegurem que al final de l'última tirolina, és de les vegades que més ens ha alegrat estar xafant el terra banyat d'un bosc. Després d'açò, vam tornar a Noja, ens vam arreglar i gaudírem d'una altra llaaaarga nit.

El penúltim dia que respiràrem el fresc clima de Cantàbria va ser molt interessant; vam visitar el Museu Marítim de Santander, on ens van parlar de la gran cultura pesquera i la biodiversitat d'aquella zona i també poguérem observar un aquari replet d'espècies diferents de peixos i taurons.

Després d'açò ens vam dirigir cap a Santillana del Mar, però els profes decidiren de fer una parada en Comillas. En aquest poble vam dinar i gaudir d'un ratet de descans després del bus (ja començava a fartar-nos). Tornàrem a agafar el bus i vam anar a Santillana del Mar fins l'hora d'anar a les coves d'Altamira. Allí vam tindre la possibilitat de veure com vivien els nostres avantpassats i observar com s'investiguen, observen i dedueixen les diferents accions d'aquests. Tornàrem a Noja i ens preparàrem per tal de celebrar una "festeta" per l'aniversari d'un company; la cosa es va allargar prou.

Al dia següent va costar un poc despertar-nos, però ho aconseguírem i ens dirigírem cap a Covadonga... Sols ens faltava aquell viatge ple de corbes, frenades i accelerades sumades a la llarga nit anterior per tal d'avorrir el bus. Allí dalt, el paisatge era preciós, màgic, diferent a qualsevol cosa que haguérem vist mai. Vam començar l'excursió i al poc de temps la pluja no ens va deixar continuar. Vam tornar al bus i baixàrem al poble a dinar (aquell dinar ens va saber a glòria després de l'alberg). Per la vesprada estava planejat el descens del riu Sella, però com a causa de les pluges anava massa ràpid, l'activitat es va cancel·lar. En canvi, l'empresa que s'encarregava, ens va oferir una activitat que tots vam acceptar ràpidament... paintball.

Es van fer dos equips i a disparar; poques boles colpejaven els altres companys, però va ser un moment que sempre recordarem.

Per la nit, alguns companys esgotats de tot el que havíem fet es gitaren; en canvi, d'altres ens quedàrem xarrant fins tard (una altra vegada).

L'últim dia, va ser el més difícil a l'hora d'alçar-nos, a les 06.00 havíem d'estar a l'autobús amb maletes carregades. Aquest viatge sí que fou silenciós. Tots estàvem esgotats i necessitàvem descansar per tal de gaudir com tocava el parc d'atraccions; tot i això, encara va haver algun company que es va fer fotos amb tots els que estàvem dormint (té tot un àlbum d'aquest trajecte).

Vam passar part del matí i el principi de la vesprada al parc d'atraccions de Madrid, on vam pujar a atraccions que pujaven, baixaven, giraven... ja ens veus a tots, arribant al bus marejats i mig banyats per les atraccions d'aigua. Vam pujar al vehicle i finalment tornarem a xafar OLIVA.

No vam tindre els luxes més grans del món, però sí els millors companys de viatge que cap esperar; amb els quals gaudírem de moments que ens faran no mai oblidar aquesta setmana, i recordar per sempre les anècdotes que hem viscut. Després de quatre anys amb ells, són quasi part de la família; això sí, vivint junts... no duren ni dues setmanes.

Tomàs Iniesta Llopis 4t A

L'IES GABRIEL CISCAR D'OLIVA

SUBCAMPIÓ EN EL VI CONCURS DE ROBÒTICA DE LA UPV (ALCOI)

Els alumnes del nostre centre Mathew Richard, Daniel Sintimbrea, Sergi Font, Àlex López i Sergi Camarena han construït dos robots, en l'assignatura de Tecnologia, amb els quals han quedat subcampions en el concurs de robòtica de l'EPSA, en les proves de lluita i de velocitat dins de la Categoria Lego, organitzat per la Universitat Politècnica de València. Aquests alumnes han estat premiats amb dos kits de robòtica. Cal destacar que en la prova de velocitat varen aconseguir el rècord de velocitat.

En la Categoria Lliure, els alumnes Adrià Martínez i Ivan Cañamas han construït i programat, en l'assignatura de Tecnologia Industrial, un robot basat en el sistema electrònic Arduino, amb el qual han quedat subcampions en la prova de lluita. Val a dir que totes les peces del robot varen ser dissenyades i construïdes pels nostres alumnes.

El concurs es va celebrar el divendres 2 de febrer en el pavelló esportiu del campus de la Universitat d'Alcoi. La participació va ser molt nombrosa amb 110 equips i més de 400 participants, tots alumnes de diversos instituts de Secundària de la Comunitat Valenciana.

El concurs comptava amb les categories LEGO i LLIURE i, dins de cada categoria, es podia concursar en les proves de velocitat i lluita. En la prova de velocitat els robots recorrien un circuit amb el mínim temps possible. En la prova de lluita els robots se situaven en una pista circular i guanyava el robot que aconseguia fer fora el robot contrari.

I CONCURS LITERARI I I DE FOTOGRAFIA DE L'IES GABRIEL CISCAR

PREMIS MICRORELATS:

Categoria 1

Maria Alcocer 2ESOC

Categoria 2

Mar Forrat 3r ESO

Laia Sendra Ortiz 3r ESO B

Categoria 3

Elena Barreres 2n Batxillerat A

PREMIS POESIA:

Categoria 1

Cristina Escrivà Muñoz 2n Eso C

Categoria 4

Laura Valdivieso

PREMI FOTOGRAFIA:

Mar Melo Garcia, 1r Batxillerat B

CAÒTIC

PREMI FOTOGRAFIA, MAR MELO

LA PRIMERA LLÀGRIMA

Carla es va dirigir al riu. Allí passava vesprades senseres, sense importar-li el pas de les hores. Es refugiava de tot i de tots, i era avuí, un dia fred i nuvolós d'estiu, que ho necessitava més que mai. Des que els deixà, mai havia tornat a brillar el sol com lluïa abans. Els dies eren grisos i pesats, i Carla ja no era la mateixa. No havia tornat a somriure des d'aquell dia. Ja no parlava i s'internava en la lectura per poder oblidar-lo.

Va obrir el seu estimat llibre per la pàgina on s'havia quedat i començà a llegir-lo. Va passar la pàgina i aturà la lectura. No es podia concentrar.

Un món de pensaments l'aturmentaven. Hui es complia un any des d'aquella tragèdia, un any des que Carla no era feliç. No era capaç de viure sense ell. Una llàgrima va recórrer la seua galta. Una llàgrima plena de sentiment. Sentiment de ràbia, tristesa i melangia, però sobretot d'amor. Un amor intens que mantenia a Carla amb ganes de viure, encara que foren mínimes. La primera llàgrima que mullava el seu rostre en un any. Mai no havia plorat per ell.

Pensava que les seues llàgrimes no mostraven el dolor que ella sentia a dintre. Però aquesta vegada no la pogué contindre.

Carla s'acostà al riu. Va veure el reflex de la seua galta humida en l'aigua cristal·lina del riu. Agafà un poc d'aigua i es rentà la cara. De sobte, va llançar el llibre al riu. Era el llibre preferit del seu germà Josep. El sobtat atac de còlera havia acabat amb l'últim record que Carla guardava d'ell. Molt penedida, demanà perdó al seu germà i amb llàgrimes als ulls, ajupí el cap entre els genolls.

Maria Alcocer 2ESOC

AVISO

Hola, soy Clara y vivo en una de las ciudades más conocidas de este mundo, Nueva York. Aparte de que soy adoptada, tengo una vida completamente normal, nada fuera de lo común, instituto, amigos ... En mi ciudad el gran tabú que ahora mismo corre por las calles es la existencia de vida fuera, en otros planetas, galaxias, mundos... La gente se aterroriza de lo extraño, lo diferente de todo aquello que no se encuentra en libros e Internet. Los extraterrestres existen, pero no en otros planetas, ni galaxias ni en mundos diferentes, viven entre nosotros y los hay por todos lados.

En la calle de enfrente en la cual vives, en tu escuela, instituto, trabajo, playas, montañas hasta tu mejor amiga podría ser uno de ellos.

Se todo esto, porque sí, soy extraterrestre, soy eso a lo cual la gente tacha de malo, eso que pintan de verde con cuatro ojos y ocho piernas, eso a lo que la gente le tiene miedo y asco. Pero no, no soy ni verde, ni tengo cuatro ojos ni ocho piernas, soy igual a un ser humano inteligente y con sentimientos. Por eso todos nosotros pasamos tan desapercibidos. En realidad, vosotros nos lo debéis todo, nosotros os creamos, os regalamos el planeta Tierra... simplemente sois un experimento, un experimento para ver cómo es capaz de evolucionar una raza. En cambio la sociedad solo se destruye rápidamente comenzando por el planeta, la contaminación; las personas, las guerras. Y sí, hemos estado mucho tiempo callados pasando desapercibidos, solo es cuestión de tiempo que entremos en acción, tuvisteis una oportunidad y no supisteis aprovechar, PREPARAOS.

Mar Forrat 3r ESO

EL SECRETO DE SILVIA

- Silvia despierta! Silvia!!!
- Ay, perdón profesora, no he dormido mucho esta noche.

Silvia se había vuelto a dormir en mitad de clase por quinta vez y siempre utilizaba la excusa que había dormido poco. Las profesoras ya no sabían qué hacer con ella, no se centraba en los estudios y no prestaba atención en clase. Lo que nadie sabía es que Silvia guardaba un secreto...

No sé qué hacer, no se lo puedo contar a nadie, me tacharán de loca, pensó Silvia. Si se lo digo a mis padres sufrirán por mí y pensarán que me estoy trastornando. En cambio, con mis amigas será peor porque se burlarán de mí y me dejarán de lado.

Estaba con todos estos pensamientos, cuando recordé lo que me sucede cada noche desde hace dos semanas. Como es habitual, me acuesto cada noche a las once y aproximadamente a las tres me despierto alterada. Oigo unos llantos desgarradores que vienen del piso de arriba. Parecen de una niña pequeña que está sufriendo sin que nadie la consuele. Los llantos son intermitentes, con palabras que no consigo descifrar. Pero lo peor de todo es que no vive nadie arriba actualmente. Una familia entera desapareció hace meses sin saber cómo.

¿Estarán vivos o muertos? ¿Les habrá pasado algo? ¿Estarán relacionados los llantos nocturnos con la desaparición de los vecinos del piso de arriba? No puedo vivir con estas dudas que me corroen.

Laia Sendra Ortiz 3r ESO B

PARANOIA

Parpelleja profusament. No veu res. S'aferra al volant, preguntant-se per què el té entre les mans. No hauria d'estar conduint, i no sap per què ho està fent.

Està tremolant, i les ungles es claven en la seua pell. No sent el dolor. L'efecte de l'alcohol fa que se senta com si estiguera en un somni, però no és així i està aterrida.

És de nit, està plovent, està borratxa i té el pressentiment que està a punt d'ocórrer alguna cosa. Alguna cosa dolenta.

De sobte una figura apareix, i la xica intenta frenar. L'asfalt humit fa que les rodes llisquen per la carretera, i el cotxe xoca contra quelcom (*bam!*). Perd el control. Les rodes deixen una estela negra per l'asfalt. Xiscla, i sols emmudeix quan el cau per la cuneta.

Perd el coneixement, però no ho sap fins que l'ambulància aplega i els metges la desperten.

-Laura? Laura Ballester?

El llum d'una llanterna la cega.

-Què?

-Recordes què ha passat?

S'alça d'un bot, tan alterada que no sent el mareig que la inunda. Corre fins l'automòbil i s'agenolla davant les rodes. Estan cobertes de sang, a pesar dels intents de la pluja per netejar-les.

-He matat algú! He matat algú!

Un policia l'agarra per darrere, intentant tranquil·litzar-la.

-Xist!. No ha passat res. No ho veus? No hi ha cap cos.

-No. Jo he atropellat algú. Mira la sang! Mira-la!

-Estàs al·lucinant! No hi ha res!

Es desmaia.

Quan desperta, ho fa en el llit d'un hospital. Veu una dona parlant amb el policia.

-La meua filla desapareix durant dos mesos, i quan per fi la troben...

-No estava borratxa, senyora. Algú l'havia drogada. Per això no se'n recorda, de res. Creguem que fugia d'algú.

L'home se'n va, i la mare s'acosta a la filla.

Somriu.

-Pensaves que podies escapar?

Elena Barreres 2n Batxillerat A

BATIDO LITERARIO

Batido de vocales,
lleno de comas,
algunos acentos
y toques de aromas.

Añade galletas,
un poco de tinta,
varios papeles
y letras que brincan.

Decora con frases
mejor que con fruta,
muchas palabras
y un toque de trufa.

Ponlo en un libro
que esté bien abierto,
mézclalo todo
y quedará perfecto.

Cristina Escrivà Muñoz 2n Eso C

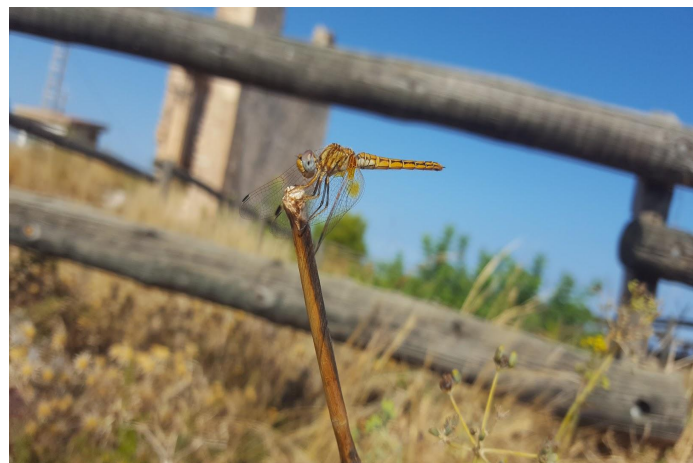
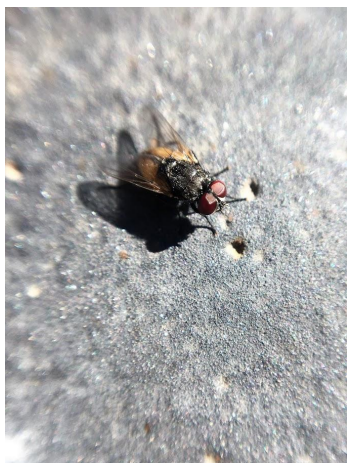
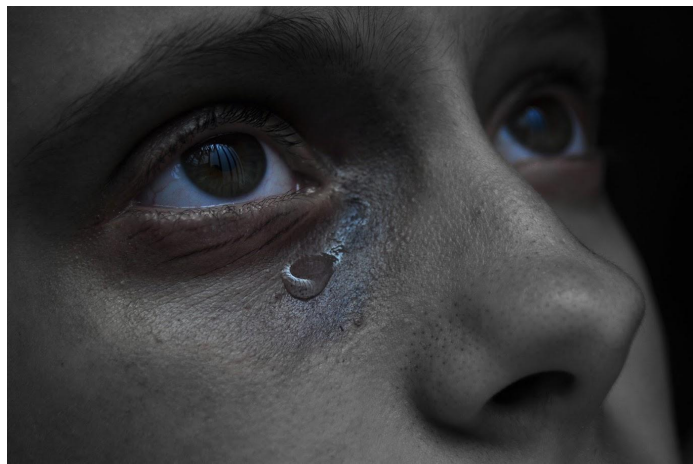
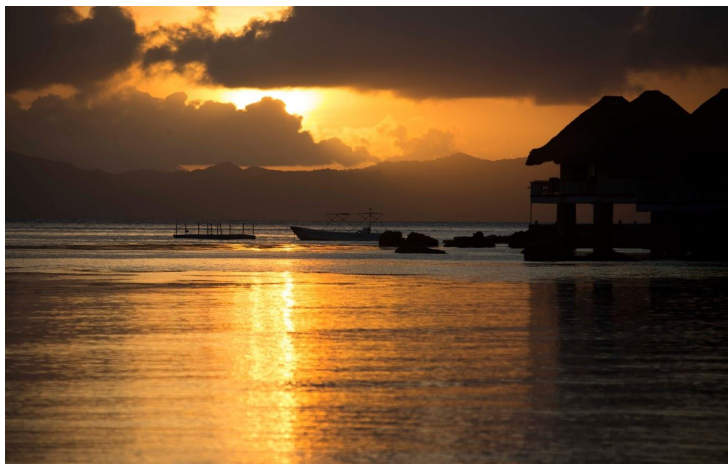
ABISME

Qualsevol dia esporgarem els nostres records
collirem només els fruits gustosos
i els assaborirem conscients del que fórem.
Deixarem a l'arbre les petiteses mesquines
potser algun dia marcides caiguen en l'oblit.
Però hui mentre sopem em mires indiferent,
ets absent i llunyà, a quilòmetres de mi.
Qualsevol dia quan tornes d'aquest viatge
que t'ha distanciat de mi, en parlem.

Laura Valdivieso

II MOSTRA FOTOGRAFICA A L'IES

EQUIP DE DISSENY

Fotografia de la portada:

Aida Beneyto

Coordinació:

Ferran Escoto

Disseny de la portada:

Carla Morató

Disseny dels continguts:

Axel Estruch

Raquel Laskawski

Carla Morató

Marc Savall

Cristina Todolí

Marc Cañamás

Teodora Nicoara

Marc Cardona

Andreu Alemany

Paula Bañuls

Miguel Ángel Miñana

IES GABRIEL CISCAR
OLIVA

Obrint camins

